

اتمام اسکان موقت ۱۹۸۲ روستای زلزله‌زده

صفحه ۴

دوشنبه ۱۸ دی ۱۳۹۶ ■ ۲۰ ربیع‌الثانی ۱۴۳۹ ■ ۸ ژانویه ۲۰۱۸ ■ سال دهم ■ شماره ۲۳۴۸ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

۱۱۷۹ سال و ۴۲ روز گذشت

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol. 10 ■ No. 2348 ■ Mon. Jan. 08, 2018 ■ ISSN: 2008-2886

اعتراضات بی‌سابقه در پایتخت عربستان

صفحه ۱۵

یادداشت امروز

طرحی برای تحول خودتان

■ حسن رضایی ■

مردم باز هم کار را یکسره کردند و اغتشاشات از متن خیابان‌ها جمع شد. اعتراضات و گلایه‌های مردمی البته همچنان پابرجاست و هیچکس، حتی شخص رئیس‌جمهور هم در صحت این گزاره شکی ندارد. ریشه نارضایتی‌ها اما در کجاست و برای علاج درد مردم چه باید کرد؟ یافتن پاسخی شفاف و دقیق برای این سوال، اکنون باید مهم‌ترین دستور کار کسانی باشد که بخش اعظم اقتصاد کشور را در اختیار دارند. مسأله اما به همین سادگی که ما آدم‌های معمولی فکر می‌کنیم نیست؛ مثلاً رسم شده سر اینکه اقتصاد کشور در اختیار کیست، همیشه در شبکه‌های اجتماعی دعوا باشد. دولت و حامیانش که تا همین دیروز، حاضر بودند ۳۸ سال تاریخ جمهوری اسلامی را یکسره زندان و اعدام جلوه دهند تا به پاستور برسند، حالا دوست دارند خودشان را هیچکاره نشان دهند. چنین است که سایت اصلاح‌طلب، با شیطنتی خاص خودش، اینگونه سخنان رئیس‌جمهور را تیتیر می‌کند: «۲۰۰ هزار میلیارد از ۳۶۰ هزار میلیارد تومان بودجه در اختیار دولت نیست!»

حالا آنکه مضمون سخنان روحانی، به هیچ‌وجه چنین معنایی را منتقل نمی‌کند. رئیس‌جمهور با برشمردن بودجه سنگین بخش‌هایی از دولت، گفته است: «از ۳۶۰ هزار میلیارد تومان بودجه عمومی، ۶۰ هزار میلیارد تومان برای صندوق‌های بازنشستگی و بیشتر از ۴۰ هزار میلیارد تومان برای یارانه نقدی تخصیص پیدا می‌کنند. در مجموع نزدیک به ۲۰۰ هزار میلیارد تومان از این ۳۶۰ هزار میلیارد تومان به‌خاطر مسائلی که در اختیار دولت نیست، از دست ما می‌رود». من نمی‌دانم بزرگان، رسانه‌ها و سمپات‌های جریان اصلاح‌طلبی به چه بهایی قصد دارند ناکارآمدی ایده‌های اقتصادی دولت را از دید مردم پنهان کنند. این را اما می‌دانم که دادن آدرس غلط به جامعه، افزایش فشار روانی بر صداوسیما برای مداحی بیشتر از دولت مستقر و نادیدن دردهای مردم، به سود هیچ‌کدام از ایرانیان نیست؛ طبق برآوردهای دقیق کارشناسان اقتصادی، مجموع دارایی مهم‌ترین نهادهای اقتصادی خارج از کنترل دولت، شامل سناد اجرایی فرمان امام(ره)، بنیاد مستضعفان، بنیاد تعاون سپاه، بنیاد تعاون ناجا و بنیاد تعاون ارتش و همه و همه، در بالاترین برآورد ممکن، باز هم کمتر از ۹ درصد دارایی‌های دولت است. این یعنی آنکه اگر کسی قرار باشد برای حل معضلات اقتصادی - چه به لحاظ وسعت اختیارات و چه به لحاظ قدرت مالی - تکانی به خود بدهد، دولت است، چه رئیسش احمدی‌نژاد باشد، چه روحانی، چه هر کس دیگر! لذا اگر باید فساد اقتصادی کم شود، اگر باید اقتصاد رونق بگیرد، اگر باید اشتغال ایجاد شود، اگر باید شکاف فقیر و غنی کاهش یابد و اگر باید هرچی! مخاطب اصلی تمام این بایدها، کسی جز شخص رئیس‌جمهور و مسؤولان دولتی نیستند. این البته به معنای بی‌مسئولیتی دیگران نیست. فی‌المثل عرض می‌کنم دولت همواره خطاب به قوه‌قضائیه مطالبه دارد که چرا با فساد برخورد نمی‌کند اما هیچگاه جلودارش را به خودش نمی‌زند که چرا در قوه مجریه - که نهاد پیشگیر و مجری است - اجازه فساد ایجاد می‌شود که حالا قوه‌قضائیه که نهاد پسینی است با آن برخورد کند!

سخن این است که دولت، اصلی‌ترین نهادی است که باید حرف مردم را بشنود. حرف مردمی که او را برگزیده‌اند. بنا به نظر قاطبه صاحب‌نظران سیاسی، متفکران جامعه‌شناسی، خبرنگاران، مردم عادی، غیره و آنچه بستر را برای اعتراضات مردمی فراهم می‌کند تا آقازاده‌های جیره‌خوار اسرائیل فکر کنند می‌توان بر آن موج‌سواری کرد، معضلات اقتصادی و اجتماعی مردم است، نه صداوسیما، نه نظام، نه شهیدا، نه قرآن، نه اسلام، نه غزه، نه لبنان و نه هیچ چیز دیگر!

بسترساز اصلی نارضایتی‌ها، نشنیدن حرف مردم، عملی نشدن وعده‌های مکرر دولت در عبور از رکود، حرکت نکردن چرخ اقتصاد به‌رغم توقف چرخش سانس‌تریفیوژها، نامعلوم بودن مکان عواید ۱۰۰ میلیون دلاری برجام در هر روز و صداپشته تاووم تبعیض‌های ناروا طبق دستورالعمل‌های قانونی مجلس و دولت است.

ادامه در صفحه ۵

صفحه ۳

یک نفتکش ایرانی در دریای چین شرقی

پس از برخورد با کشتی باربری چینی در آتش سوخت

۳۰ سرنشین ایرانی نفتکش ناپدید شده‌اند

گمشدگان

اقتصاد کشور به وادی رکود نشان داد، کماکان ادامه دارد و با شکست ایده‌های مبتنی بر سرمایه‌گذاری خارجی دولت تدبیر و امید و به دنبال ۲ سال تئیش قیمت‌ها - به دلایل سیاسی انتخاباتی - خود را در هیبت بحران کسری بودجه، بحران بانکی، بحران صندوق‌های بازنشستگی و بحران بیکاری گسترده بازنمایی می‌کند. به این‌ها اگر به نقطه بحران رسیدن بیمه‌های درمانی کشور به دنبال طرح‌های دولت جناب روحانی را اضافه کنیم، تصویری سنخ‌ت از گذران زندگی در شرایط کنونی برای عامه مردم به دست می‌آید.

در این وضعیت که قسمت قابل توجهی از آن ناشی از تبعات قدرت‌طلبی خیابانی اصلاح‌طلبان و تکنوکرات‌ها در سال ۸۸ است، باز تمایل و اراده اینان برای پاک کردن صورت مسأله معیشتی اعتراضات برای گریز از بار پاسخگویی برابر عملکرد ۴ سال اخیر خود، ضربه مجددی به وضعیت معیشتی مردم خواهد زد. با عدم پذیرش سویه‌های قدرتمند معیشتی اعتراضات اخیر از سوی دولتمردان و طرفداران اصلاح‌طلب‌شان این فرصت محدود برای دیالوگ با دولت بر سر مسائل معیشتی نیز از مردم گرفته می‌شود. تند شدن اعتراضات به نظر مطلوب برخی باشد، چرا که مطالبات اقتصادی را از مرکزیت توجه خارج کرده و فرصت فراقتنی را به آنها خواهد داد.

فراقتنی افسادطلبانه

■ وحید نظری ■

نوجوشد می‌خواهند که سر سگ در آن بجوشد. همه نگرانی‌هایی که اکنون اینان از بر هم خوردن ثبات کشور دارند در سال ۸۸ از نظرشان محافظه‌کاری خبر جعلی از برخورد شورایعالی امنیت ملی با امام جمعه مشهد را پخش می‌کنند و خوب که شایعه پخش شد خودشان سریعاً تذکذیب می‌کنند! گویا به شرط اینکه مردم در راستای حمایت از آنها و دولت جناب روحانی تغییر مسیر بدهند و دست از مطالبات اقتصادی و مدیریتی خود بردارند و فقط ضد حاکمیت و نهاد روحانیت شعار سر دهند، آنگاه اصلاح‌طلبی‌ها هم می‌توانند تغییر نظر دهند و این حوادث را ندای آزادیخواهی و دموکراسی‌خواهی ملت بدانند، اگر نه این حوادث از نظر آنها از حیث اقتصادی جنبش تخم‌مرغی و از حیث سیاسی، توطئه رقابتست! خلاصه اینکه مردم تا زمانی که در راستای برنامه‌های سیاسی این جماعت قدرت‌طلب و فریبکار و دروغگو باشند، مردمند، اگر نه وقتی مدیریت اینان بر اغتشاشات در میان نباشد و قسمت عمده‌ای از اعتراضات هم متوجه خود و عملکردشان باشد، پای چیز دیگری در میان است! بلا از نگاه این سسوداگران قدرت و ثروت، دیگی که برای آنها

یکی - دو هفته اخیر و مخصوصاً

دیدگاه

این چند روز فرصت مناسبی است برای تأیید مجدد و روشن و بدون شک تمام ادعاهایی که نشان می‌دهد اصلاح‌طلبان و تکنوکرات‌هایی که اکنون در مسند امورد، جزئی از یک الیگارشی محدود و ضد مردمی هستند. در حالی که سال ۸۸ همین الیگارشی که نتیجه مطلوبش از صندوق‌های رأی بیرون نیامده بود، در یک اتحاد گسترده با تفاله‌های سلطنت‌طلب داخلی و خارجی و رجاله‌های آدمکش منافقین قرار گرفته بود و هر حرکتی ولو توهین به مقدسات و ائمه و اصل و اساس دین را جزئی از مطالبات بر حق امت خداجو می‌دانست، امروز مشابه همان شعارها و اغتشاشات را دسیسه رقیب می‌داند. اسحاق جهانگیری در نخستین واکنش‌ها به حوادثی که از مشهد شروع شد به روشنی همین خط را در پیش گرفت و بعدتر از او و در این روزها، مابقی قبیله اصلاح‌طلبان و هم‌سفره‌های تکنوکرات و معتدل‌شان دسته‌جمعی در حال تئوریزه کردن همان خط هستند و به دنبال قرائن و شواهد برای آن می‌گردند. اینکه اعتراضات از نیشابور و مشهد شروع شده و مهم‌ترین رقیب جناب روحانی در انتخابات اخیر هم در مشهد حضور دارد، بزرگ‌ترین فکت اینان برای اثبات کار بودن دست‌های پشت پرده‌ای در این جریان است! اینها پیشاپیش تکلیف‌راهم مشخص کرده‌اند

روزنه

نقش منتقدان دولت در آشوب‌های اخیر!

■ علی‌اکبر عباسی ■

حالا دیگر همگان می‌دانند آشوب‌های اخیر با همکاری و محوریت نیروهای آموزش‌دیده ضدانقلاب مدیریت شد و آنها بودند که مطالبات بجا و بحق معیشتی مردم را در راستای اهداف سیاسی و امنیتی مورد نظرشان منحرف کردند. با هیچ منطقی نمی‌توان اغتشاشگران و اهالی آشوب را مردم خواند، چرا که مردم دانستن کسانی که پرچم کشور را به آتش می‌کشند و اموال عمومی را تخریب می‌کنند و حتی مردم بی‌گناه را به گلوله می‌پندند، در واقع اهانت به عموم مردم است. اهالی آشوب نه تنها درد گرانی و معیشت و اقتصاد مردم را ندارند که اتفاقاً اگر گفته شود یکی از اهداف آنها از آشوبگری این است که مطالبات بحق مردم تحت‌الشعاع قرار بگیرد تا همچنان بستری برای سوءاستفاده آنها و حامیان خارجی‌شان باشد، حرف نایجابی نیست.

اما فاسخ از این بحث، تردیدی نیست که اغتشاش و آشوب به هیچ عنوان نباید دلیلی بر نشنیدن صدای واقعی مردم باشد و هیچ‌کس نمی‌تواند به بهانه این جنایت‌هایی که صورت گرفت، مشکلات و مطالبات واقعی مردم را نادیده بگیرد. چه بخواهیم قبول کنیم و چه نخواهیم، دولت یازدهم و دوازدهم و ناکارآمدی‌های آن و حتی آنهایی که مبلغان این دولت بودند و برای مردم فقط «تکرار» می‌پیچیدند، در رخدادهای اخیر نقش تعیین‌کننده‌ای داشته‌اند. نارضایتی مردم فقط هم منحصر به مسائل اقتصادی و معیشتی نیست، بلکه آنچه بیشتر ایجاد نارضایتی کرده عدم تحقق وعده‌های انبوه دولت و شخص رئیس‌جمهور است. وعده‌هایی که سال ۹۲ به مردم داده شد و بعد از ۴ سال نه‌تنها عملیاتی نشد، بلکه در جریان انتخابات بعدی فقط بر حجم آن افزوده شد.

یقیناً اگر رئیس‌جمهور محترم زمان انتخابات صادقانه به مردم می‌گفت من قرار نیست کار خاصی برای شما بکنم، یا اصلاً به مردم نگفته بود «دولت تدبیر و امید دنبال این هست که آنچنان رونق اقتصادی ایجاد کند و آنچنان مردم را از لحاظ درآمد سرشار بتوانند در اختیارشان قرار بگیرد اصلاً به این ۴۵ هزار تومان خودشان نیاز نداشته باشند» و در شرایطی عادی و صادقانه و بدون وعده‌های رنگارنگ از مردم رأی می‌گرفت، مردم هم امروز انتظاری نداشتند.

ادامه در صفحه ۵

www.vatanemrooz.ir

پیامک خوانندگان ۱۰۰۰۲۳۲۱

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

